

Przygody, przeżyte w Rosji

Och. Stanisław Julian lat 19 sie rozbioru wywieziony wraz z rodziną dnia 10 II 1940 z osady Waniow powiat Sokoł woj. Lwowskie do Rosji na uwał po poszczególnych oblati Lwowskich tam przebywał z rodzeństwem w serii w eigiskiej pracy w śniegu po pas i mroz 45 do 50 stopni i warunkiem bardziej eigiskim i ciężkim głodem. Tam utracił tam brata lat 54 i dwóch braci młodszych lat 5. * po amnestii 28 sierpnia 1941 roku otrzymał udostowolenie i wyjazdem dnia 15 października 1941 roku do matki i dwóch braci na południe do kóshoru molotow oblasti Kidał, data przylecia 28 grudnia 1941 roku podczas podróży gdzie był okropna ciąża i nedro głód stracił braciaka lat 15 sie który w czasie podróży upadł na stacji poszedł za chlebem pomimo że transport po krótkim terenie rozrzucał miejsca braciaka zwichnął się przedko i upadł pod pociąg.

jak to było dokładnie nie wiem tam bo bytam
strasznie w rozbory, nie wieziałam co się
dzieje z mną. Tylko widziałam jak się jeszcze
odbił od pociągu na drugą stronę na jednej
nodze i upadł na ziemię a pociąg pojedzieć
dalej ani na trzeciej stacji się zatrzymał
i doziedziałam się tylko że zabrano jego do
szpitala bez nogi. Po nim się dzieje to
niewiem do tego czasu. Po przyjeździe do kóchowu
zachorowała mnie mummia i dwa tygodnie
chowowała cipszko na tyfus bruzenny -
umarła w szpitalu 12 stycznia 1942
zostałam się jeszcze z jednym braćiszkiem lat 10
cipszko przebywaliśmy w nas braćiszku gdyż
dwa miesiące nie widzieliśmy konwaleksa
chleba tylko farinem 10 dkg. grypu t t
stępnego pora tem nie więcej po dwóch
miesiącach poza wojsko Polskie został zabrany
braćiszek do ochronki sieroci i stanął

- 3 -

w nas siedzibie wyjechał do Persji i
w Teheranie umarł na gruźlicę. Teraz
zostałam się sama w kołchozie po przebyciu
trzech tygodni wyjechałam z Rosji do Persji
28 marca 1942 do Szachlewi przybyłam
piątego kwietnia w ciągu dwóch dni
przyjechałam do Teheranu obóz nr 2
i tam wstąpiłam do wojska 13 kwietnia 1942.